

Vloga tantadrujeve pesmi v noveli Tantadruj

Najprej bi povedal nekaj besed o Kosmačevem ustvarjanju.

Značilno za Kosmačevo ustvarjanje je, da ustvarja podobe človeških psihičnih sprememb in notranjih bojev. V svojih zgodbah prikaže predvsem tolminskega človeka v njegovih socialnih stiskah. Vendar pa z mnogo optimizma in humorja rešuje tragiko tega človeka v realističnih prikazih iz kmečkega življenja, v katerem pisatelj najde možnost za opazovanje in stapljanje realnega sveta s fantastiko in folklornim izročilom. V pripovedi je rad vpletal ljudska rekla in druge folklorne prvine. Vsako važnejšo osebo je poskušal individualizirati z ustreznimi rečenicami in s svojim načinom govorjenja. Lahko bi celo rekel, da je risal govor in ponašanje svojih ljudi neposredno po modelih v rojstni vasi, ki je z najbližjo okolico ves njegov pripovedni svet. Še posebej dobro pa je razčlenjal duševnost vaških norčkov, čudakov, in ostalih kmečkih ter malomeščanskih ljudi, ki so bili človeško in narodno problematični in drugačni od drugih.

To je bilo nekaj o njegovem ustvarjanju, sedaj pa še o vlogi pesmi v noveli.

Vloga tantadrujeve pesmi v noveli je zelo velika. Tantadrujeva pesem je simbol, ki ponazarja Tantadruja, njegovo žuljenje in najbolj njegovo veliko željo po smrti. S pomočjo tantadrujeve pesmi lahko razumemo njegovo največjo željo, umreti, kot nekaj pozitivnega.

Tantadrujeva pesem govori o mrzli zemlji in toplem nebu. Mrzla zemlja je prispodoba za svet v katerem Tantadruj živi. V tem svetu, ki ga označi kot mrzlega, ne najde sreče in zadovoljstva, ki si ju tako zelo želi. Začetek svoje sreče pa vidi v svoji smrti, saj bo takrat odšel nekam drugam, na nek drug svet, kjer bo našel srečo in zadovoljstvo. Ta svet je v pesmi prikazan kot nebo na katerem je sonce, sonce pa predstavlja toploto. Torej bo ta svet topel, topel pa zato, ker bo Tantadruj tam postal srečen in zadovoljen. Iz tega je razvidno, da je toplo in mrzlo simbol za srečo in nesrečo.

V pesmi pa se pojavlja še simbol zvonca. Zvonci simbolizirajo naznanjanje spremembe in prestop v boljše in srečnejše življenje, v primeru Tantadruja, njegovo smrt.

Pomembna vloga pesmi v noveli pa se še bolj poudari z njenim ponavljanjem. Pesem je zaradi ponavljanja refren. Ponovi pa se kar sedemkrat. Če se ne bi ponavljala, njena vloga v noveli ne bi prišla do izraza in bi se med vrsticami enostavno izgubila in z njo pisatelj ne bi dosegel tistega, kar je želel.

S to pesmijo pa se tudi vidi kako pisatelj s humornostjo rešuje tragičnost glavnega junaka. Pri Tantadruju se kaže tragičnost v njegovi veliki želji po smrti, ki si jo tako zelo želi, saj ve, da bo šele po smrti živel srečno. To tragičnost pa zakrije humornost, ki se kaže prav v tantadrujevi pesmi. Tantadrujeva pesem z veselim besedilom in veselo melodijo potisne njegovo tragično usodo v ozadje in pripomore k temu, da sprejmemo njegovo smrt in je ne vidimo kot nekaj tragičnega. Lahko se tudi postavimo na Tantadrujevo stran in njegovo smrt vidimo enako kot on, kot nekaj dobrega.